

ВОЛОДИМИР МУСІЄНКО
До 80-річчя від дня народження

*«Все, що хвилює і надихає
Є стимулом мені,
Щоб в кольорі з любов'ю
Це передать на полотні!
Коли ж у кольорі гублюсь
І не в ладах з тонами,
Тоді не фарбами –
Берусь й заповнюю
чорнилами листи:
Сухими, гострими, а інколи
ліричними словами...»*

В. Мусієнко

Ці слова автор написав для характеристики свого творчого процесу, постійного мистецького пошуку та філософських роздумів. Творчість автора пройнята тонким відчуттям проблем життя, щирою любов'ю до людини, до природи і краси рідної землі. Природна здатність до критичного мислення та індивідуального образного бачення навколишнього світу дозволили автору охопити майже всі складні жанри живопису, а саме: пейзажі, натюрморти та портрети. При цьому художник не шукає особливого, притаманного даному авторові стилю, а завжди намагається бути правдивим і щирим із своїм глядачем. Характерним для робіт автора є колористичне врівноваження, тональне насичення, що виділяє кожную роботу цілісністю та художньою завершеністю. Роботи автора збуджують глибокі почуття, створені поетичною безпосередністю через емоційність кольору та можливість індивідуального сприйняття глядачем.

Володимир Оникійович Мусієнко народився 22.08.1940 р. в с. Вільшана, Городищенського р-ну, Київської обл. в дуже складний для країни час – напередодні Другої Світової війни, а тому родина, крім батька, змушена була евакуюватись до Киргизької республіки (Ферганська долина). В таких непростих життєвих умовах формувалась особистість майбутнього художника, філософія його творчості.

Після закінчення середньої школи була служба в Радянській армії, навчання у військовому училищі та подальша служба у військах на полігоні Байконур. В 1964р. після скорочення військ був демобілізований і в цьому ж році вступив до Київського технологічного інституту легкої промисловості, який закінчив з відзнакою, за фахом інженер-електромеханік та був влаштований на роботу в конструкторське бюро Київської взуттєвої фабрики №4. Одночасно з роботою на підприємстві автор вступає до аспірантури на кафедру теплотехніки Київського технологічного інституту легкої промисловості. Для

завершення дисертаційної роботи був переведений на посаду старшого наукового співробітника. В 1979р. успішно захистив дисертаційну роботу в Московському технологічному інституті легкої промисловості. Паралельно з науковою роботою автор постійно займається живописом та виставковою діяльністю.

Сьогодні художник плідно працює професором Київського національного університету технологій та дизайну, передаючи свій багатий творчий досвід та виховуючи і надихаючи майбутніх фахівців-дизайнерів. В співпраці з проф. М.В. Колосніченко, проф. Н.В. Остапенко у 2018 році видано навчальний посібник «Основи живопису та кольорознавства».

Основою творчості художника є пейзажі, натюрморти, портрети, міська та сільська архітектура, в яких розкривається поетична, емоційна натура досвідченого, зрілого майстра. Роботи художника наповнені оптимізмом, ліризмом та позитивною енергетикою, яка передається глядачеві, починаючи з образної, поетичної назви багатьох виставок. Відчуття поєднання людини та навколишнього середовища спостерігається у творах автора, у музичній природі створених образів.

Одною з найхарактерніших особливостей творчої манери автора є ліризм, який досягається шляхом використання гармонії кольору, що створює певний настрій. Назви проведених автором виставок, протягом певного часу, виділяються своєю образністю, музичальністю та ліризмом, а саме: «Всі барви світу я прагну передати на полотні...» (2003р.), «Малюю світ, який люблю безмежно...» (2004р.), «Краса, що чарує мене...» (2005р.), «Життя яскраві барви, миттєвості його – всі без прикрас...» (2010р.), «Квіти – окраса нашого життя і в будні, і в свята...» (2012р.).

Роботи, представлені автором на виставках, характеризуються колористичною врівноваженістю, тональною насиченістю, цілісністю та визначаються композиційною завершеністю. Професійне, досконале володіння технікою та технологією, використання кольорів дає можливість художнику створювати композиційно завершені роботи, які приваблюють глядачів. Художні засоби, застосовані автором, композиційні рішення природньо узгоджуються з темами, які обрані автором та створюють відчуття гармонії, ліризму і поезії. Необхідно виділити, що автор з особливою любов'ю та майстерністю пише дивовижні осінні пейзажі, залиті догораючим золотом та яскравим багрянцем. Це майстерно передано в живописній роботі «Горіння осені» з могутніми крилатими, дуплястими дубами, які віддзеркалюються у місцевому озері, створюючи колорит твору тонкими приглушеними тональними та колірними співвідношеннями.

Роботи майстра демонструють внутрішні яскраві інтерпретації-символи, інтонаційні колорити знакової авторської образності, які присвячені вагомим темам у житті України та світу.

Багатство барв – від лазурово-блакитного до жовто-гарячого – можна спостерігати в роботі «Корсунська осінь». Цей стан автор майстерно передав у кольорі, доповнюючи його лірично-поетичними словами:

*«... Розфарбувала осінь все старанно навкруги:
Щось просвітила, десь оголила,
Щось знизу, зверху запалила
І враз змінила – всі пагорби
Й над Россю береги!...»*

Рис. 1. «Корсунська осінь», 45x35, 1989р.

Рис. 2. «Осінній день», 25x35, 1990р.

Рис. 3. «Подвір'я Тітоньки Улити»,
30x40, 1981р.

Рис. 4. «Вечір пізньої осені», 20x30, 2000р.

Рис. 5. «Засніжені старі верби», 20x25, 1991р.

Рис. 6. «Морський пейзаж», 1994р.

Витончене відчуття кольору, його гармонійне поєднання дають можливість художнику тонко передавати різні стани природи залежно від часу доби та пори року, що знайшли дивовижно-романтичне підтвердження у різнопланових роботах автора. Художник зізнається у вічній любові до сільських краєвидів. Низькі, ніби казкові, хатинки під солом'яною стріхою, квітучі соняшники, охайливі стіжки духмяного сіна – «головні герої» його картин. Глядач, ніби сам, опиняється біля «Подвір'я тітоньки Улити» чи на «Хуторі Тихі Верби», чи занурюються у гарячі обійми «Вершина літа».

В. Мусієнко напрочуд тонкий художник, який відчуває найменший подих природи, бачить майже незримий відблиск на куполі Києво-Печерської лаври чи найтоншу зморшку на маминому чолі... З великою майстерністю та філософським розумінням автор передає зимові пейзажі, в яких розкрито багатство гармонійного поєднання білого та синього кольорів в таких роботах – «Початок зими», «Зимовий ліс», «Середина зими» та інших творах. Не можна залишити без уваги роботу «Зимовий вечір»: біля узлісся прилаштувалась мисливська сторожка, з теплих вікон якої струменить м'яке світло на темну морозну дорогу.

Аналіз живописних творів художника дає можливість виділити особливе відношення та любов автора до написання неба та води. Автора безмежно хвилює і полонить велич моря, широчінь морських просторів, тихі лимани та штормове море, в якому темно-зелена вода з пінястими, білими гребнями передає неспокій та стривожений настрій. Митцю імпонує грозове небо та бурхливе штормове море – вибухова, вражаюча природна стихія, коли хвилі піднімаються, зливаються з небом, піняться та грізно розбиваються об скелястий берег.

Майстерність та впевненість яскраво проявляються у насичених натюрмортах, на яких автор кольорами та їхнім гармонійним поєднанням створює чудову атмосферу для роздумів про вічне та залучає глядачів до світу краси, створюючи справжнє свято природи.

В роботі над натюрмортом автор прагне до найточнішого виявлення форми, об'єму, кольору та матеріальності зображених предметів. З особливою любов'ю та теплотою автор пише «райські» квіти-бузок, яким засаджені всі схили та двори м. Корсунь-Шевченківського. «Цей бузок буяє ще живіше, ніж на схилах Корсунського парку!» – у захваті вигукнула відвідувачка художньої галереї, переглядаючи картини автора.

У квіткових натюрмортах автор розкриває багатство колірної гами, позначені особливою благородністю, де художник майстерно передає світлоповітряне середовище. Роботи виконані з витонченим відчуттям кольору, з філософською глибиною автор відображає щедрість барв та відтінків кожної зображеної квітки. Автора натюрмортів полонить м'яка колірна гама, тонкий рисунок, урівноважена композиція, відчуття динамізму та гармонія барв в багатьох роботах, а саме: «Піони», «Квіти весни», «Маки», «Дивовижні айстри», «Диво пізньої осені», «Чорнобривці».

З любов'ю автор пише про квіти свого дитинства:

*«Чорнобривці – мого дитинства квіти,
Окраса нашого життя і літа,
І теплі спогади часів далеких,
Які давно забрали за моря лелеки...»*

Рис. 7. «Соняшник», 50x40, 1983р.

Рис. 8. «Диво пізньої осені», 59x40, 2005р.

Рис. 9. «Чорнобривці», 50x40, 1984р.

Рис. 10. «Айстри», 35x40, 2006р.

Рис. 11. «Владік», 40x30, 1983р.

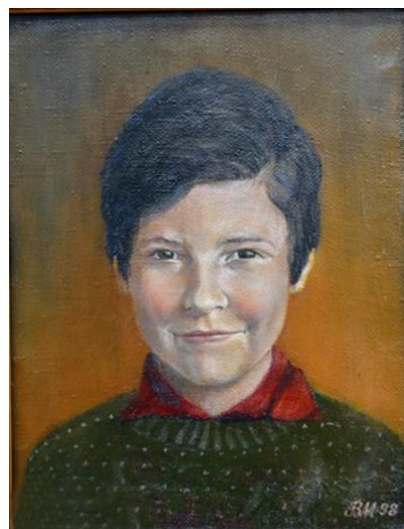

Рис. 12. «Богдан», 40x30, 1998р.

З щирістю та впевненістю, властивим йому темпераментом і натхненням автор пише портрети відомих особливостей України, а саме: В. К. Ковтун – поет, пісняр, заслужений діяч митців; М. Л. Хаврусь – директор музею І. С. Нечуй-Левицького; серію автопортретів; портрети своїх батьків та дітей тощо. Всі такі різножанрові картини автора об'єднує одне – любов, що її вклав у них художник, і добро, яким вони дихають.

В. Мусієнко часто виступає в періодичній пресі і є активним поборником та захисником державної української мови. З цього приводу автор написав:

*«...О, мова! Рідна українська мова!
І в незалежний час –
Тебе терзають яничари знову!
Але ти пережила все:
І гніт, і заборони – всіх часів:
Царів московських і місцевих холоуїв,
А «зайди» нинішні хай знають –
Ти будеш вічно й незнищенна,
Як цвіт калини і диво-пісня солов'їв!»*

Останнім десятиліттям була надрукована поезія в періодичній пресі автора, серед них: «Корсунська осінь», «Чорнобривці», «Ода слову», «Пам'яті Героїв Небесної Сотні», «Ода часу» та інші.

Роботи автора знаходяться у багатьох музеях України та в приватних колекціях шанувальників мистецтва різних країн світу. За виставкову діяльність та пропаганду мистецтва Корсунь-Шевченківська державна районна адміністрація у 2004 р. присвоїла автору звання «Лицар-благодійник» та нагородила Почесною відзнакою «Благодійнику – вдячні корсучани». Музеї та державні установи, в яких зберігаються твори В. Мусієнка: Корсунь-Шевченківський державний історико-культурний заповідник; Черкаський обласний художній музей; Корсунь-Шевченківська державна районна адміністрація; Українське товариство охорони пам'яток історії та культури; Київський національний університет технологій та дизайну (музей); Центр культури і мистецтв Національного технічного університету України ім. І. Сікорського тощо.

Творчість В. Мусієнка залишає в душах відвідувачів персональних виставок та залів музею, де постійно розміщені роботи автора, незабутні враження від неповторної краси природи України, таланту її народу та вічності буття. В роботах художника проявляється високий рівень комунікативності, що фіксується в численних «Книгах відгуків» та творчих дискусіях, які виникають між автором та шанувальниками його творчості.

ГРИЩЕНКО І. М.,
д.е.н., проф., ректор КНУТД, академік НАПН України

КОЛОСНІЧЕНКО М.В.,
д.т.н., проф., декан факультету дизайну, КНУТД